

Indbetalinger på indeksskontrakter kan uanset beløbenes størrelse fradrages i interessenternes skattepligtige indkomst. Udbetalinger — herunder indekstillelæget — indkomstbeskattes. Rentetilskrivningen under bindingsperioden er fritaget for indkomstskat, og den bundne formue medregnes ikke ved beregning af formueskat.

Oprindeligt var antallet af kontrakter pr. person begrænset til 4, ligesom kontrakter kun kunne oprettes af personer mellem 18 og 52 år. Ved en lovændring i 1962 udvidedes det tilladte antal kontrakter for hver person til 6, og alderskravet lempedes, således at alle mellem 18 og 57 år kunne tegne kontrakter.

Baggrunden for indeksskontraktloven var ønsket om at give større dele af befolkningen mulighed for at sikre alderdommen gennem pristalsreguleret forsikring eller opsparing.

Siden er folkepensionsreglerne ændret, således at der fra 1. april 1970 udbetales fuld folkepension til alle uden hensyn til indtægt; endvidere betyder gennemførelsen af loven om arbejdsmarkedets tillægspension en yderligere sikring af store dele af befolkningen. — På baggrund heraf synes det rimeligt at gå ud fra, at det oprindelige formål med indeksskontraktloven nu er tilgodeset. Også af statsfinansielle hensyn vil det være ønskeligt at standse adgangen til nytegning af indeksskontrakter. Der er i økonomi- og budgetministeriet foretaget en beregning af det offentlige udgifter i tilknytning til indeksskontraktordningen. Ved udformningen af denne beregning har det været nødvendigt at opstille en række forudsætninger, til hvilke der for en dels vedkommende knytter sig en vis usikkerhed. De anvendte forudsætninger er bl. a. følgende:

- 1) Grundrenten er $3\frac{1}{2}$ pct. p. a. for kontrakter, der er oprettet før 1. januar 1966, og derefter $4\frac{1}{4}$ pct. p. a.
- 2) Pristallet forudsættes at vokse med $4\frac{1}{4}$ pct. om året.
- 3) Indbetalingsperioden for hver indeksskontrakt sættes lig 30 år, hvilket svarer omtrent til den gennemsnitlige indbetalingsperiode for de kontrakter, der hidtil er oprettet.
- 4) Udbetalingsperioden fastsættes til 13 år, svarende til middeleventiden for en 67-årig person.
- 5) Antallet af eksisterende indeksskontrakter pr. 1. januar 1972, d. v. s. ved begyndelsen af første udbetalingsår, antages at være 3.000.000, svarende til en skønnet nettotilvækst på 600.000 kontrakter i 1971. Antallet af indeksskontrakter pr. 31. december 1970 androg ca. 2.400.000, hvoraf ca. 750.000 blev oprettet i 1970.

Med de nævnte forudsætninger vil den kapitaliserede værdi af statens forpligtelser til betaling af indekstillelæget andrage 20 milliarder kr., opgjort pr. 1. januar 1972, forudsat at der ikke tegnes nye indeksskontrakter efter denne dato.

Beløbet skal formindskes med værdien af de indkomstskatter, interessenterne — dersom deres samlede indtægter bliver store nok — kommer til at erlægge af modtagne ydelser på indeksskontrakterne.